

Elysanomat

ELYN tiedote 1 2022

Sisällysluettelo

- s. 3 Olemme taakankantajia *Antero Rasilainen*
- s. 4 Nuijan varressa: Armon vuosi *Pekka Kiviranta*
- s. 5 Saarnaaja Jumalan armosta - rovasti Kauko Veikko Tamminen *Antero Rasilainen*
- s. 7 Ristinlippu korkealle *Seppo Suokunnas*
- s. 8 Koronavuoden kuulumisia *Petteri Mannermaa*
- s. 10 Etelä- ja Keski-Pohjanmaa, vuosi 2021 *Satu Kivisaari*
- s. 13 Tervehdys Kurikan Ely-piiristä *Kurikan Ely-ystävät*
- s. 14 Erjan koronavuosi 2021 *Erja Kalpio*
- s. 16 Pietarin korona-aikaa Inkerin kirkon ja Merjan näkökulmasta *Merja Kramsu*
- s. 18 Länsi-Viron uutisia 2022 *Kari Tynkkynen*
- s. 19 Toimiston kuulumisia *Virpi Tuominiemi*
- s. 20 Vuosi 2021 - toiminta ja talous *Antero Rasilainen*
- s. 22 Tapahtumakalenteri
Elyn 14-vuotisjuhla, vuosikokous ja seminaari -mainos

Kannen kuvat

Virpi Tuominiemi, Uskollinen ystävä

Elysanomat

Toimituksen sähköposti: ely@evangeliset.net

Lehden toimitus: Elyn työntekijät

Taitto: Virpi Tuominiemi

Painopaikka: Suomen Uusiokuori Oy, Somero

ISSN-L 1799-9731

ISSN 1799-9731 (painettu)

ISSN 1799-974X (verkkojulkaisu)

Elysanomat on Evangelinen lähetysyhdistys - ELY ry:n jäsenlehti.

ELYN työntekijät:

Erja Kalpio, pastori

Lemmikintie 5, 58700 Sulkava

p. 045 675 8917

Sähköposti: erja.kalpio@evangeliset.net

Satu Kivisaari, aluejohtaja

Teikarintie 29, 62170 Lakaluoma

p. 050 563 6079

Sähköposti: satu.kivisaari@evangeliset.net

Antero Rasilainen, toiminnanjohtaja

Kaitatie 6, 45610 Koria

p. 045 134 4634

Sähköposti: antero.rasilainen@evangeliset.net

Toimisto:

Kokkolantie 12, 43500 Karstula

Virpi Tuominiemi, toimistonhoitaja

p. 040 415 9416

Sähköposti: ely@evangeliset.net

Pekka Kiviranta, puheenjohtaja, Parolantie 9 J, 02200 Espoo
Erkki Yli-Krekola, varapuheenjohtaja, Suojasentie 52, 61370 Lohiluoma

Päätili:

K-S OP IBAN FI28 5114 0220 0343 69

Rahankeräyslupa

Luvan saaja: Evangelinen lähetysyhdistys - ELY ry (2243354-4)

Luvan myöntäjä: Poliisihallitus

Luvan nro: RA/2021/1097

Myöntämisaikakohta: 1.9.2021

Toimeenpanoaika: 1.9.2021, voimassa toistaiseksi

Toimeenpanoalue: Koko maa pois lukien Ahvenanmaa

Toimeenpanija: Evangelinen lähetysyhdistys - ELY ry

Varat käytetään lähetyksentillä Venäjällä, Virossa, Sambiassa ja Kongossa paikallisten kirkkojen työn tukemiseen (opetus, koulutus, musiikkityö, rakennusprojektit, diakoninen avustustoiminta, seminaarien järjestäminen). Lisäksi varoja voidaan käyttää kotimaassa lähetystyön mahdollistamiseksi työntekijöiden palkkujen kattamiseen sekä lähetystyön järjestämisestä aiheutuvien muiden kulujen kattamiseen.

Kerättävät varat on tarkoitus käyttää samalla tai seuraavalla tilikaudella. Esim. joulukeräyksen tulot tilitetään tilinumero IBAN FI06 5114 0220 0380 63.

Olemme taakankantajia

Katselin valokuvaa, lumista maisemaa pohjoisessa Suomessa. Tykkylumiset puut puhuttelevat. Kuinka paljon kuormaa ne jaksavatkaan kantaa? Ohuet koivun riippaoksat kannattelevat kymmenien senttien paksuisia lumi-vaippoja. Osa puista seisoo jyrkeinä ja ylväästi suorina kohoten kohti taivasta, osa on lumen painosta painunut ja kaartunut maat kohti.

Muutama huomio kuvan herättämien mietteiden ääreltä. Ensiksi, nuo puut eivät ole yksin vaan yhdessä. Vierekkäin. Kaikilla on oma kuorma kannettavanaan. Tyyneissä ne seisovat paikallaan, vierekkäin mutta myrskytuulen puhaltaessa puut suojaavat toisiaan. Yksi on toisen edessä, jotta myrskytuuli ei liian voimakkaasti pääsisi puhaltamaan ja huojuttamaan. Yksinäisellä puul-la ei ole suojaa, ei turvaa vaan se on kaikkien tuulien armoilla.

Jotta puiden kuorma ei käy liian raskaaksi, tarvitaan tuulta, tarvitaan jopa myrskytuulta. Se ei kysy lupaa. Samalla tavalla myrsky voi tulla elämäämme yksinäisyyden, sairauden tai läheisen kuoleman kautta. Se ravistelee eikä se kysy lupaa. Mutta voisiko olla niin, että sen seurauksena kuormaa otetaan pois. Oletko valmis luopumaan, luovuttamaan? Hyväksymään sen, että syksyllä kuolleet lehdet on karistettava pois, että tykkylumi on talvella välillä ravistettava pois? Jotta puu pysyy pystyssä eikä taivu, kuole kuivuneiden lehtien mukana.

Olemme taakankantajia. Mutta taakankantajakin väsyy, jos koko ajan on kuormaa selässä – saati sydämessä. On hyvä saada las-kettua kuorma pois. Mutta miten? Kuka kaipaa myrskyä elämänsä? Myrskyä, joka kuitenkin tekee hyvää, kun se ottaa painon pois, antaa tilaa, avaa näkymät laajemmalle ja auttaa näkemään toiset ihmiset uusin silmin.

Pandemian jatkuessa olemme edelleen tilanteessa, missä yhä harvempi käy kirkossa, osallistuu messuun, pääsee osalliseksi elämän leivästä ja viinistä. Kännykän tai tietokoneen välityksellä on hyvä osallistua (huomaa sana osallistua, ei seurata) yhteiseen jumalanpalvelukseen. Mutta se ei ole sama kuin olla läsnä, tавata toisia taivaantien kulkijoita ja yhdessä saada polvistua, syödä ja juoda, vastaanottaa konkreettisesti Kristuksen ruumis ja veri ehtoollispöydässä. Kirkossamme on käyty keskustelua ns. etäehtool-lisen käyttöön ottamisesta. Että jokainen voisi television tai radion äärellä kuunnella ehtool-lisen asetussanat ja samalla kotonalla voisi nauttia Herran ehtool-lisen omasta leivästä ja viinistä. Vierastan tätä ajatusta. Ehtoollinen on yhteyden ateria, yhteisen kokoontumisen paikka. Paikka, jossa tunnustaudutaan Jeesuksen seuraajiksi. Paikka, jonne kaivataan, koska halutaan päästä lähelle Jeesusta. Siellä ollaan turvassa. Yhdessä. Toisia suo-jaten ja tukien. Jumalan sanan lupaukset kuuluvat jokaisessa jumalanpalveluksessa ja niissä

Kuva Eija Rasilainen

on kaikki Jumalan lupauksen niin ja aamen. Synnit saa uskoa anteeksi, kun ne tunnustaa, ja sen jälkeen ne julistetaan poispyyhityiksi. Se on konkreettista taakkojen karistamista ja ravistamista.

Onko alkanut vuosi 2022 vielä ravistelun aikaa, emme tiedä. Mutta sen tiedämme, että kaikki yhdessä vaikuttaa niiden parhaaksi, jotka Jumalaa rakastavat. Siksi kiitämme: Tähän asti on Herra meitä auttanut ja pyydämme: Herra, lisää meille rakkautta. Sinun rakkauttasi. Turval-lisin ja rohkein mielin siis: Hyvää ja siunattua uutta armon vuotta 2022.

Antero Rasilainen,
toiminnanjohtaja

Nuijan varressa

Armon vuosi

Vuodenvaihte on monessa mielessä eräänlainen tarkastuspiste. Pysähtyminen. Yrityksissä ja järjestöissä, yhdistyksissä tehdään yhteenveto kuluneen vuoden toiminnasta ja taloudesta. Uudelle vuodelle laaditaan toimintasuunnitelmat ja talousarviot. Millainen alkanut vuosi mahdollisesti on? Miten osaisi ennakoida tulevia tapahtumia, varautua niihin?

Näin tehdään myös ELYssä. Toiminnanjohtajan johdolla kootaan toimintatilastot ja talousluvut. Omassa osuudessaan Antero Rasilainen kertookin, millaiselta tilanne näyttää.

Useammankin kerran vuodenvaihteen tietämillä on todettu, että nyt alkaa kolmas korona -vuosi. Niin vahvasti tämä pandemia on elämäämme leimannut, että joku on halunnut antaa vuodelle nimenkin sen mukaisesti.

On kuitenkin syytä pitää kirkkaana mielessä, että elämä on paljon enemmän kuin vain jokin pandemia tai muu pelottava sairaus. Alkanut vuosi on Anno Domini, Herran vuosi. Alkanut vuosi on Armon vuosi.

Lapsuuskodissani, niin kuin varmaan useimpien lapsuuskodissa, oli Helsingin yliopiston almanakka. Ymmärtääkseni tuota lähes virallista almanakkaa käytetään edelleen esimerkiksi uutisstudioissa, josta tarkistetaan paitsi nimipäivät myös auringon nousu- ja laskuajat, kuunpimennykset ja muut. Sen kansi on pysynyt vuodesta toiseen samana: "Yliopiston almanakka vuodeksi 2022 jälkeen Vapahtajamme Kristuksen syntymän."

Me teemme suunnitelmia alkaneelle vuodelle. Yksittäisinä ihmisinä, perheinä suunnittelemme lomamatkoja, auton vaihtamista, joskus asunnon hankintaa. Joku jää eläkkeelle tämän vuoden aikana, toinen aloittaa opiskelut korkeakoulussa, kolmas valmistee kesän häitä. Mutta kokemuksesta tiedämme, että vastaan tulee myös asioita, joita ei ole suunniteltu ja jotka kuitenkin vaikuttavat elämään. Elämään kuu-

luu epävarmuus, ennakoimattomuus. Mutta kaiken tämän epävarmuuden keskellä keskeistä on muistaa: Tämä vuosi on Herran vuosi, Anno Domini. Vapahtajamme Jeesus sanoi: "Minulle on annettu kaikki valta" ja myös "Minä olen teidän kanssanne kaikki päivät maailman loppuun asti."

Kristuksen seuraajina meille on annettu tehtävä: Rohkaiskaa toisianne. Sillä rohkaisua me tarvitsemme kaiken epävarmuuden ja pelottavienkin asioiden keskellä. Rohkaissu tarvitsevat niin ELYn työntekijät, hallituksen jäsenet, vapaaehtoiset vastuunkantajat, seurakunnan työntekijät, kuin myös sukulaiset ja naapurit. Rohkaissu ilmenee lukemattomin eri tavoin. Lähtökohtana lämmin kohtaaminen, hymy, ystävällisyys. Sen ilmaiseminen, että ketään ei jätetä yksin. Vaikka ajattelisimme kovin eri tavoin elämän isoista ja pienistä asioista, lähimmäisyys ylittää kaikki tällaiset rajat. Juuri sen takia apostoli Paavali niin vahvasti muistuttaa asian tärkeydestä. (1Tess.4:18, 5:11, 5:14)

Jotta me voisimme rohkaista toisia, meidän on myös itse saatava rohkaisua. Siihen me tarvitsemme kristittyjen keskinäistä yhteyttä. Messu kotikirkossa ja toivottavasti sen jälkeen kirkkokahvihetki. Siionin Kanteleen seurat, kotona tai seurakuntatalolla. Raamattuluento ja siitä keskustelu. Mutta myös yksinäinen hartaushetki kotona hyvän hartauskirjan, Siionin Kanteleen, Raamatun äärellä, tai hengellisen musiikin, radion äärellä. Sillä Vapahtajamme haluaa itse rohkaista Sinun ja minua, kaiken epävarmuuden ja mieleen nousevien pelottavienkin asioiden keskellä.

Pekka Kiviranta
ELYn hallituksen puheenjohtaja

Saarnaaja Jumalan armosta

– rovasti Kauko Veikko Tamminen

**Isäni Yrjö Rasilaisen papereista löytynyt tutkielma KV
Tammisesta saarnaajana – Antero Rasilainen**

Rovasti Tammisen elämänohjeena olivat sanat: "Hän on kuollut kaikkien edestä, että ne jotka elävät, eivät enää eläisi itselleen vaan hänelle, joka heidän edestään on kuollut ja ylösnoussut." 2. Kor.5:15 Kristus ja Jumalan valtakunnan työ olivat hänelle tärkeitä. Siksi myös hänen kuolinilmoituksessaan olivat sanat: "Pois se minusta, että minä muusta kerskaisin kuin meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen rististä." Gal.6:14

Evangelisessa herätysliikkeessä KV Tamminen tunnetaan erityisesti Siionin kanteleen kautta, olihan hän uudistamassa liikkeen laulukirjaa, mutta hänen vaikutuksensa näkyy myös virsikirjassa, olihan hän kolme kertaa jäsenenä kirkolliskokouksessa ja mukana virsikirjakomiteassa. Siksi voidaan iloisesti todeta: "Uskonsa kautta hän vielä kuoltuaankin puhuu."

Autuus kirkastui, kun Sana avautui

Väkevien saarnojen taustalla oli väkevä omakohtainen kokemus ja armon kirkastuminen. Näin Tamminen itse kertoo: *"Muistan aina oman tilani. Luin uutta testamenttia saadakseni selvyyttä ja luin alleviivaamalla ne kohdat, joita pidin tärkeinä. Minulla on vieläkin tallella silloin käyttämäni Uusi testamentti. Mitkä kohdat on alleviivattu? Ne, joissa puhutaan siitä, mitä meidän pitäisi tehdä, miten meidän pitäisi vaeltaa, kehotukset hyvään elämään ym. Mutta kohdat, joissa puhutaan Jeesuksen kuolemasta, verestä, sovinnosta, eivät ole alleviivatut – olin sokea. Katso, mistä Kandaken hoviherralle kirkastui Kristus? Hänelle Filippus selitti Je-*

sajan 53 luvun, kertomuksen Herran kärsivästä palvelijasta. Mistä galatalaisille? Heidän eteensä maalattiin Kristus ristiinnaulittuna. Mistä tessalonikalaisille? Heille osoitti Paavali, miten Kristuksen piti kärsiä ja nousta ylös. Mistä sinulle? Minulle se kirkastui Efe-solaiskirjeen 1:7 sanasta: "Meillä on lunastus." Tähän kokemukseen Tamminen palaa uudestaan ja uudestaan.

Tammisen lähetysnäky

Tutustumismatkallaan Japanissa v. 1924 Tamminen piti puheen suomalaisten ja japanilaisten pappien kokouksessa. Tässä puheessaan hän asettaa lähetystyöntekijöille kaksi ehtoa: 1. Työntekijöiden tulee olla luterilaisia sekä 2. heidän on saarnattava evankeliumia, evankeliumia Jeesuksen kuolemasta ristillä koko maailmalle tulleesta sovinnosta ja syntien anteeksiantamuksesta. Tässä kohden ilolla ajattelen, että Evankelinen lähetysyhdistys haluaa olla uskollinen Tammisen opetukselle. Saarnaamme Kristuksen ristiä, julistamme evankeliumia, keskitymme olennaiseen ja tärkeimpään – sielujen pelastukseen.

Jeesuksen luo, ennen ja jälkeen saarnan

Tamminen ei pitänyt saarnaamista helppona tehtävänä. Vastuu painoi häntä. Usein ennen saarnatuoliin nousemista hän koki olevansa hermostunut ja avuton, jolloin huokaus nousee sydäimestä Jumalan puoleen, tarvitsen Hänen apuaan. Mutta kun saarna on pidetty, hän kertoo tuntevansa jonkinlaista keveyttä ja helpotusta – varsinkin jos mielestään on onnistunut hyvin. Ei sitten olekaan enää asiaa Jeesuksen luo! On tärkeää palata Jeesuksen luo myös silloin.

Kipu saarnaa valmistettaessa

Tamminen oli Evankeliumiyhdistyksen johtaja, mutta myös matkasaarnaaja. Usein hän istui lauantai-iltapäivisin junassa tai linja-autossa valmistellen seuraavan päivän saarnaa. Saarna ei useinkaan valmistunut kevyesti, vaan suuren paineen ja ahdistuksen alla. Tammisella oli tapana nousta vielä sunnuntaina aamulla aikaisin viimeistelemään saarnaansa. Erään saarnansa kansilehteen hän on kirjoittanut: *"Aloitettu pääsiäis-*

lauantaina suuressa tuskassa seuraavasta päivästä.” Saarnan valmistelun vaikeus näkyi Tammisen kasvoista. ”Hän oli ahdistuneen näköinen ja saarnatuoliin noustessaan hänen paitansa oli hiestä märkä.” Näin on rovastinna Selma Tamminen on kertonut. Tammisen saarnavirsi oli virsi 437:6-7

”Nyt tunnustan mä nöyrästi, että outo olen aivan, jos et sä neuvo, Herrani, en osaa tietä taivaan. Jos et sä itse paimenna, mä eksyn kohta laumasta, kuin lammas eksyy korpeen.

Sä Herra pidä sanasi jalkaini kynttilänä, sen loistaa anna tielleni tähdenä heleänä. Sokeat avaa silmäni, vahvista heikot jalkani, taluta tieläs aina.”

Kun Tamminen sitten astui saarnatuoliin, hänen ahdistuksensa ei näy eikä kuulu. Hän ei epäröi eikä haparoi. Hän ei pidä esillä itseään vaan lähettäjänsä. Saarnaajan on osattava saarnata ei vain kuulijoille vaan myös saarnaajan omalle sydämelle. Saarnaaja tarvitsee jatkuvaa uskonyhteyttä Kristukseen voidakseen saarnata Kristusta.

Rohkea kannanottaja

Tamminen oli raittiusmies ja otti joskus voimakkaasti asioihin kantaa, kun koki ne sydämessään tärkeiksi. Yksi tällainen kriittinen puheenvuoro oli v. 1942, kun Tamminen radion aamuhartaudessa ei voinut olla hiljaa omantuntonsa tähden siitä, että jouluna kaikille sotilaille oli tarjottu viina-annos. Tästä kriittisestä kannanotosta Tammista uhattiin jopa niin voimakkaasti, että hänet uhattiin haastaa sota-oikeuteen. Olihan hän samalla arvostellut puolustusvoimien ylipäällikkö Mannerheimia, jonka 75-vuotisjuhlassa oli myös nautittu alkoholia. Samoin Tamminen ottaa voimakkaasti kantaa väärrien paimenien toimintaan kirkossa ja hän kokee tehtäväkseen paljastaa nämä väärät profeetat seurakunnalle. ”Ei ole ollenkaan sanottu, että se, joka on yliopiston

K. V. Tamminen.

Rikhard Mäkinen (1875–1944)

455 ²

Y - len - nä ris - tin lip - pu kor - ke -
al - le, Se val - ko - vaa - te, ve - reen kas - tet -
tu! Sä roh - ke - as - ti huu - da kaik - ki - al - le:
On kaikkein syn - nit an - teeks an - net - tu, Kun kuo - li
Gol - ga - tal - la Ka - rit - sa Maa - il - man kai - ken
syn - ti - uh - ri - na.

ja tuomiokapitulin portin kautta päässyt virkaan, on tullut siihen myös Jeesus-oven kautta.”

Moni lukija muistaa Helsingin yliopistosta professori Heikki Räisäsen, joka 1970-80-luvuilla kuohutti kristikuntaa kiistämällä Jeesuksen neitseestäsyntymisen tai monet Jeesuksen tekemistä ihmeteoista. Jos Tamminen olisi elänyt hän tuskin olisi ollut hiljaa! Ottihan hän voimakkaasti kantaa omana aikanaan sellaiseen oppiin, jota hän piti vääränä. ”Helsingissä yliopiston jumaluusopillisessa tiedekunnassa on professori, joka julkisesti sanomalehdessä on kirjoittanut, ja kun hän on sen julkisesti kirjoittanut, on kai oikeus julkisesti se saarnastuolissa mainita. Hän kirjoittaa: ”Minun uskooni ei vaikuta mitään Jeesuksen ruumiin kohtalo hänen ristinkuolemansa jälkeen. Toisin sanoen: voi olla totta, että opetuslapset varastivat sen, voi olla totta, että hänen ruumiinsa jäi sinne ja mätäni kuten muittenkin,

se on aivan yhden tekemää hänen uskolleen. Onko niin sinunkin usko si laita? Niin, sellainen näyttää olevan Ruotsin arkkipiispankin usko. Niin että kyllä sinulla hyvää seuraa on. Mutta etköhän vähän hätkähdä, kun kuulet, ettei Paavali tule siihen seuraan. Mutta vaikka me, tai vaikka enkeli taivaasta julistaisi teille evankeliumia, joka on vastoin sitä, minkä me olemme teille julistaneet, hän olkoon kirottu.”

Tammisen saarnan ydin on kiteytetty hyvin oheisessa professori Seppo Suokunnaksen kirjoituksessa Ristinlippu korkealle. Tuo laulu on saarnaajan ohjelmanjulistus. Se korostaa saarnaa Jumalan sanan selityksenä. ”Meidän pitäisi sitä vakavammin varoa, että myös julistamme sitä, emme itseämme vaan Kristusta, emme ihmisen sanaa vaan Jumalan sanaa. Meillä ei ole ilmestyksiä, meidät on jätetty kokonaan Sanan varaan.”

Ristinlippu korkealle

*Ystävät! Kohottakaamme ylös ristinlippua, saarnatkaamme Jeesuksen ristiksi. Siinä on pelastus ja Jumalan voima, sanoo Raamattu (1 Kor.1:18; 2:2). Tästä syystä meille on tärkeä myös Siionin Kanteleen laulu nr 385 **"Nyt nosta ristin lippu korkealle"**. Se kertoo syntisille pelastuksen sanomasta. Ehkä edellisen Kanteleen sanamuoto oli meille tutumpi **"Ylennä ristin lippu korkealle"** (nr 163). Laulussa on esitetty kristillisen lähetystyön ja kaiken ulospäin suuntautuvan toiminnan perustelu kirkkaasti ja Kristus-keskeisesti.*

Kysymyksessä on nuoren pastori **Kauko Veikko Tammisen** – myöhempi rovasti ja Evankeliumiyhdistyksen johtaja - vuonna 1908 kirjoittama laulu "Ylennä ristinlippu korkealle". Tammisen tytär rouva Saara Mäkinen sanoi Sanansaattajan haastattelussa (18.2.1982), että K.V. Tamminen teki tämän laulun lahjaksi ystävälleen Rikhard Mäkiselle.

Laulu julkaistiin 1908 Evankeliumiyhdistyksen vuosikirjassa Kotimatkalla 1909 otsikolla Ylennä lippu. Runon yhteyteen oli painettu myös Tammista esittävä valokuva. Tuolloin Tamminen toimi Helsingin Sörnäisten suomalaisen seurakunnan (Kallio) virallisena apulaisena, kyseisessä seurakunnassa oli noihin aikoihin useita evankelisia pappeja, ja kirkkoherrana Evankeliumiyhdistyksen aikaisempi johtaja Julius Engström. Tammisen elämäkerran mukaan laulu olisi kuitenkin kirjoitettu jo 4.2.1908 Evijärven pappilassa. Uudelleen laulu "Ylennä ristin lippu korkealle" julkaistiin 16.2.1909 Sanansaattajassa. Seuraavana vuonna laulu otettiin Siionin Kanteleen lisävihkoon, jota Tamminenkin oli laatimassa (SK 1910 nr 455).

Edellä mainittu Tammisen perhetutustu Salo-Uskelan kanttori, säveltäjä ja kuoromies **Rikhard Mäkinen** (1875-1944, ent. Ruskeepää) teki sävelmän Tammisen lauluun. Se painettiin ensi kerran Siionin Kanteleen sävelmistössä 1911/1912 kakkossävelmänä. Laulun ykkössävelmäksi merkitty (Ilmari Krohnin melodia) sai pian väistyä kokonaan Mäkisen innoittavan ja uskonvarman sävelmän tieltä. Kolmaskin sävelmä, koraalitoisinto oli laulussa vuoden 1923 sävelmistössä,

mutta pian sekin unohtui. Rikhard Mäkisen sävellystyö oli merkittävä. Hän oli Tammisen kanssa laatimassa vuoden 1923 Kannelta ja laati laulukirjaan monia suosituksi tulleita sävelmiä. Mäkinen oli opiskellut sävellystä mm. Rikhard Faltinin, Jean Sibeliuksen ja Erkki Melartinin johdolla. Tuloksena oli monta sävelmää Siionin Kanteleeseen, mutta myös suurempia kirkkomusiikkiteoksia. Ei ihme, että Mäkinen sai lempinimen "Uskelan Bach".

Merkittävä oli myös Mäkisen toiminta Evankeliumiyhdistyksen Salon Nuorisoliitossa heti vuodesta 1906 alkaen sekä varsinkin sen kuoron pitkäaikaisena johtajana. Hän liittyi samaan uskonvakaumukseen, joka on nähtävissä rovasti Tammisen lauluissa. Rikhard Mäkisen elämästä voi lukea Kotimatkalla 1945 ja Kotimatkalla 1946 -kirjoista.

Mikä on K. V. Tammisen runon ydinsana "ristinlippu"? Laulu vastaa: se on valkovaate, Golgatan sovintovereen kastettu. Laulun hengellinen kuvasto kertoo Jeesuksen Kristuksen hankkimasta vanhurskaudesta ja puhtaudesta meidän hyväksemme. Eikä vain meidän vaan armo ja lahja, taivas ja pelastus on tarkoitettu ja hankittu kaikille ihmisille. Siksi tarvitaan julistusta ja lähetystyötä, jossa sanoma Jeesuksen sovintotyöstä pääsee esille. "Ei ai-noaltakaan sais peittyä, miks Karitsa on kuollut ristillä."

Tamminen viittaa laulussaan myös sananjulistajan vastuuseen: saarnaaja ei saa tuoda mitään toisenlaista ilmoitusta, ei saarnata muuta pelastusta kuin Kristuksessa hankkimaa. Runoilija myös viittaa vastalauseisiin, joita

Rovasti K. V. Tammisella on Siionin Kanteleessa monia lauluja: nr 13, 17, 32, 47, 56, 63, 65, 66, 140, 147, 160, 226, 332, 385, 393, 418 ja muodostelma esikuvan mukaan nr 30. Siis kaikkiaan 17 kpl.

Tamminen teki Kanteleen uudistamisessa suuren työn jo vv. 1909-1910, jolloin kokoelma laajentui huomattavasti (peräti 170 laululla). Sitten Tamminen teki suurtyön v. 1923 ilmestyneessä SK:n kokonais uudistuksessa tekstien muokkaajana ja suomentajana. Hän oli myös arvostettuna jäsenenä vuoden 1938 virsikirjan valmistaneessa kirkon komiteassa.

ihmismieli synnyttää: "hullutusta", "järjetöntä". Niin onkin, vastaa laulu, "se hulluus Herran onkin eikä sun." Laulu itse sanoo, että ristin saarna on maailmassa "tyhmä saarna", "Jumalan hulluus". Emme voi arvostella, miksi Jumalan työt ovat sellaisia kuin ovat ja miksi hänen pelastussuunnitelmansa ja -tapansa on sellainen kuin on. Meidän tehtävänä on uskoa ja viedä ihmisille evankeliumin sanaa. Laulamme: "Vain sana näyttää tietä autuuteen."

Ristin lippu-teemasta puhuu myös K.V. Tammisen toinen keskeinen laulu **SK nr 140 "Karitsan lippu johtaa joukkoamme"** vuodelta 1938. Se on Loimaan evankelisen kansanopiston tunnuslaulu.

Seppo Suokunnas

Koronavuoden kuulumisia

Vuonna 2021 työni Inkerin kirkossa ja siirtotyöläisten parissa Pietarissa jatkui ennallaan. Laskeskelimme juuri vaimoni Anun kanssa, että olemme työskennelleet Venäjällä kokoaikaisesti tähän mennessä noin kahdeksan vuotta. Ensimmäisen kerran lähdimme pitkäaikaiseen työhön Venäjälle vuonna 2004 neljän lapsen kanssa.

Leimallista menneelle vuodelle ovat olleet hyvin tiiviit ja hektiset työjaksot Pietarissa. Raja oli vielä alkuvuonna 2021 tiukasti kiinni, mutta sinä aikana työ kuitenkin jatkui tiiviisti muun muassa hartausvideoiden muodossa, joita tein vaimoni Anun ja ystäviemme kanssa. Pyhän Marian seurakunta jakoi näitä videoita venäläisessä sosiaalisessa mediassa.

Lähtötunnelmissa

Joulun vietimme Suomessa, koska kaikki viisi lastamme eivät voineet tänä jouluna tulla luoksemme Pietariin. Sairastuimme joulun ja uuden vuoden tienoilla yksi kerrallaan koronavirukseen, josta olemme nyt pikku hiljaa toipumassa. Pian olemme taas lähdössä Venäjälle. Mukaan lähtee tällä kertaa myös nuorimmaisemme, 16-vuotias Oula. Pyydämme esirukousta, että saamme hänelle sopivan viisumin ja että hänen opiskelunsa Ve-

näjällä ollessamme järjestyy parhaalla mahdollisella tavalla.

Seurakunnan bändi - laulujen laboratorio

Pietarissa kokoan aina Pyhän Marian seurakunnan bändin harjoituksiin, tavoitteena järjestää musiikin ja rukouksen iltoja. Seurakunnan kirkkoherra Mihail Ivanov on toivonut, että voisimme aloittaa jokaviikkoiset tilaisuudet, mutta toistaiseksi se ei ole ollut mahdollista. Pari päivää sitten hän oli yhteydessä minuun välittäen piispa Ivan Laptevin toiveen musiikin ja rukouksen illan järjestämisestä Keltton kirkossa 29. tammikuuta. Pikaisen neuvottelun jälkeen bändin jäsenten kanssa pystyin lupaamaan, että tilaisuus toteutetaan. Suunnittelen parhaillaan ohjelmistoa iltaan ja valitsen uusia lauluja opeteltaviksi.

Seurakunnan bändi toimii kuin laboratoriona uusille lauluille. Erityisesti vaimoni Anu etsii kaiken aikaa uusia kiinnostavia lauluja mahdollisesti toteutettaviksi bändin kanssa. Ajan myötä muun muassa näistä lauluista kootaan kirkolle uutta hengellisten laulujen kokoelmaa paljon käytetyin nuorten laulukirjan rinnalle.

Bändin toiminta-ajatuksena ei ole niinkään esiintyminen, vaan yhteisen

laulun johtaminen. Laulut musiikin ja rukouksen iltoihin valitaan sillä periaatteella, että niiden tekstit ovat kuin Jumalalle osoitettua rukousta. Laulujen sanat heijastetaan tilaisuuksissa valkokankaalle, jotta kaikki voivat yhtyä yhteiseen rukoukseen laulujen kautta. Ihmisillä on suuri tarve esirukoukseen, joten iltojen kuluessa rukoilemme kaikki yhdessä sekä henkilökohtaisten että erilaisten ajankohtaisten asioiden puolesta. Lisäksi ohjelmaan kuuluu yleensä puhe ja mahdollisuus öljyllä voiteluun Jaak. 5:14-15 mukaisesti.

Kipeä tarve suomenkieliselle papille

Toinen työni ulottuvuus eli suomenkielinen seurakuntatyö jatkuu saumattomasti aina kun olen Pietarissa. Vaikka Inkerin kirkko on jo pitkälti venäjänkielinen, Pyhän Marian seurakunnassa toimii edelleen hyvin aktiivinen suomenkielinen vähemmistö. Joka viikko suomenkielisiin jumalanpalveluksiin kokoontuu noin 20-40 seurakuntalaista, tosin epidemian aikana jonkin verran vähemmän. Venäjänkielisiin jumalanpalveluksiin osallistuu normaalisti viikoittain noin 150 henkeä. Molempia jumalanpalveluksia seuraa nykyään suuri joukko ihmisiä myös internetin välityksellä.

8 Työryhmä, jonka kanssa teimme hartausvideoita Venäjälle.

Pyhän Marian seurakunnan bändin laulajia vuoden viimeisessä musiikin ja rukouksen illassa Pyhän Mikaelin kirkossa.

Vierailulla Venäjän tiedeakatemian dosentin, Gertzenin yliopiston johtavan tutkijan, raamatunkääntäjä Nadezhda Bulatovan luona.

Tällä hetkellä suomenkielisiä jumalanpalveluksia toimittaa minun lisäksi kerran kuussa Toksovan kirkkoherra Aleksei Uimanen. Apuun on pyydetty myös Toksovan diakoni Toivo Arikainen. Emerituspiispa Aarre Kuukauppi palvelee myös Pyhän Marian seurakunnan suomenkielisessä työssä silloin kun se on hänelle mahdollista. Joskus myös suomea hyvin osaava Viipurin kirkkoherra Vladimir Dorodnyi on pitänyt jumalanpalveluksen. Välillä jumalanpalvelusta ei ole pystytty järjestämään täysin suomenkielisenä, koska ketään suomen kielen taitoista pappia ei ole saatu järjestettyä paikalle. Tarve suomenkieliselle papille onkin hyvin kipeä etenkin minun ollessani poissa.

Uzbekkiseurakunnan haasteet

Tukemani uzbekkiseurakunnan pastori on viettänyt lähes koko syksyn kotimaassaan Uzbekistanissa, koska

Venäjän rajaviranomaiset eivät ole päästäneet häntä palaamaan Venäjälle matkan jälkeen. Toistaiseksi hän ei saa uutta viisumia tai työlupaa Venäjälle. Tilannetta selvitetään parhaillaan. Seurakunta on ollut pastorin vaimon, erään seurakunnan aktiivijäsenen sekä vierailevien pastorien hoidossa. Minäkin olen välillä vieraillut saarnaamassa uzbekkiseurakunnassa, ja arvelen, että minua taas pian pyydetään avuksi. Seurakunta on ollut jo pidemmän aikaa käymistilassa, ja jotkut sen jäsenistä ovat siirtyneet vasta perustettuun seurakuntaan, jonka pastori toimi aiemmin uzbekkiseurakunnan pastorin sijaisena hänen ollessaan kotimaassaan. Pyydämme esirukousta, että tilanne seurakunnassa tasapainottuu.

Tarve uudelle asunnolle

Uzbekkiystävämme Dilshod, Aljona ja heidän tyttärensä Eliza ovat muutta-

neet vuodenvaihteessa asunnostamme pois uzbekkiseurakunnan pastorin omalle perheelleen hankkimaan uuteen huoneistoon. Mekin suunnitellamme muuttoa lähemmäksi Pyhän Marian kirkkoa ja lingvististä tutkimuskeskusta nimeltä Slovo (= Sana), jonka kirjastossa Anu yleensä työskentelee.

Muutto nykyisestä asunnostamme kaupungin laidalta on tärkeä asia, sillä joudumme olemaan yleensä keskustassa aamuvarhaisesta iltamyöhään. Kirkon lähellä asuessamme meillä olisi mahdollisuus käydä kotona myös päiväsaikaan. Nyt päivämme ovat usein muodostuneet pitkiksi ja raskaiksi, koska lähdemme kotoa varhain ja palaamme takaisin vasta yöllä. Erityisesti musiikkityö vaatii läsnäoloa harjoituksissa kirkolla aamulla sekä myöhään illalla kun muita ei ole paikalla. Uuden asunnon hankkiminen on siten meille hyvin akuutti ja merkittävä rukousaihe.

Oleskelulupien järjestäminen

Inkerin kirkko ei ole toistaiseksi pystynyt järjestämään meille uusia työlupia. Suuntaudumme sitä kohti, että haemme oleskelulupia Pietariin heti kun se on mahdollista. Sopiva asunto, johon voi rekisteröityä pitkäaikaisesti, on ensimmäinen askel oleskeluluvan saamisessa. Pyydämmekin esirukousta, että Jumala johtaisi tässä ja kaikissa muissakin asioissa sekä meitä että jokaista viittä lastamme vuonna 2022.

Petteri Mannermaa

(teksti ja kuvat)

Inkerin kirkon joulujuhla Pyhän Marian kirkossa päättyy aina Maa on niin kaunis -lauluun kynttilät kädessä.

Etelä- ja Keski-Pohjanmaa

Vuosi 2021

*Viime vuoden työkalenterini alkoi tammikuun osalta näin: loppiaisen lähetyssurat Lapualla perutaan, Kaus-tisen kirkkopyhä siirretään, Kurikan Ely-piiri perutaan, Kokkolan päiväkahvitilaisuus perutaan... ja tätä jatkui maaliskuulle saakka. Kirkkopyhiä ja seurahetkiä muutamien ihmisten läsnä ollessa kuitenkin toteutettiin ja striimattiin. Elyn kirkkopyhiä oli mahdollista kuunnella nettiradion ja osaa **Järviradion** kautta. Tilaisuuksien osallistujamäärät laskivat vaikean koronatilanteen ja tiukkojen rajoitusten vuoksi. Peruutukset ja siirrot parem-malle ajalle vaativat monia yhteydenottoja seurakuntiin, puhujiin sekä muihin tilaisuuden vastuushenkilöihin. Tiedottamisen kanssa täytyikin olla tarkkana, että muuttuneet tiedot tavoittivat ihmiset eri tiedotuskanavissa.*

Aika karua luettavaa ovat kalenteri-ni sivut viimevuodelta. Silti liikkeel-lä on oltu ja evankeliumia on viety eteenpäin mm. radio-ohjelmien sekä facebook-kanavan striimien välityksellä. Alkuvuodesta saimme aikaan monta hyvää haastattelua yhdessä **Moision Riston** kanssa **Pispalan Radioon** ja Kauhajoen **Radio Scooppiin**. Lämmin kiitos yhteistyöstä Ristolle ja radiotoimit-tajille. Maria-runoryhmäkin pysyi

liikkeessä vieraillen seurakunnissa pääsiäisen aikoihin kertoen Marian ja Marian Pojan elämästä.

Huhti-toukokuussa tilanne alkoi hiljalleen normalisoitua taas het-keksi. Pystyimme toteuttamaan mm. Seinäjoen ristinjuhlan. Kesä-kuussa perinteisiä kesäkirkkoja ja -seuroja toteutettiin Lappajärvel-lä, Lapualla, Himangalla, Kortes-järvellä sekä kertaalleen siirretty vuosijuhla Seinäjoella. Pienellä ris-

killä lähdimme keväällä suunnitte-lemaan aarrearkkuleiriä tietämättä tuolloin, voimmeko toteuttaa leiriä juhannuksen jälkeen. Mutta täyty-nee todeta, että ehkä vuoden par-haimpia juttuja olikin juuri tuo leiri lapsineen ja isovanhempineen. Säätsuosivat ja ohjelmaa oli kai-kenikäisille sopivasti. Uusiakin lei-riläisiä saimme leirille. Isovanhem-pien ja lastenlasten tapahtumat onnistuivat vallitsevasta tilanteesta huolimatta yllättävän hyvin esim.

isovanhempi lapsenlapsipäivät Alahärmässä, jossa toteutettiin myös maakunnallinen naistenpäivä helteisessä heinäkuussa. Tuolloin **Maria Laakson** laulut ja **Anneli Lähdesmäen** runoesitys olivatkin tervetullut tuulahdus koronavuoden ahdinkoon.

Alkusyksy oli jotenkin toiveikkaampaa aikaa: tilaisuuksia toteutui, ihmisiä oli liikkeellä. Uskallettiin jälleen suunnitella uusia tilaisuuksia yhteistyössä tiimien, vastuuryhmien ja seurakuntien kanssa. Maakunnallinen kirkkopyhä Seinäjoella avasi Etelä-Pohjanmaan syksyn toimintakauden. Vieraana juhlassa oli Suomen Lähetysseuran yhteyspäällikkö **Suvimarja Rannankari-Norjanen**. Elyn lähetystyöntekijä **Kari Tynkkysen** vierailut Kokkolassa, Lohtajalla ja Lapualla sekä Sansan ja Elyn yhteinen kirkkopyhä Seinäjoella toteutuivat syksyn aikana suunnitelmien mukaan. Alkuvuoden siirretyt kirkkopyhät voitiin nyt toteuttaa syksyn paremmalla ajalla, vaikka koronatapauksia ilmestyi jatkuvasti ja yllättäin eri puolille Etelä- ja Keski-Pohjanmaata. Loppu vuotta kohden mennessä tilanteet taas vaikeutuivat – peruutuksia ja rajoituksia tuli tuttuun tapaan.

Anneli Lähdesmäki

Pastori Tarja Takala-Luostarinen

Olet elävä ihme, aarre

Viime vuoden marraskuun eräs tilaisuus jäi erityisellä tavalla mieleeni. Tiesin jo etukäteen, että tämäkin tilaisuus kuihtuu väkimäärältään pieneksi. Mentävä kuitenkin oli, koska minulla oli perhekirkon saarna, ja tapahtuma etukäteen suunniteltu yhdessä seurakunnan työntekijöiden kanssa. Odotukset eivät olleet korkealla, koska koronatilanne oli paikkakunnalla pahentunut edellisiltana. Ely-ystävä lähti mukaani. Jokunen lapsiperhe oli uskaltanut tilaisuuteen sekä kaksi minulle tuntematonta miestä, jotka olivat pyöräilleet marraskuun aamu-uvassa useamman kymmenen kilometriä ilmaiseen puurotarjoiluun, joka perhekirkon jälkeen tarjoiltiin seurakuntatalolla. Tilaisuuden päätyttyä kantaesani aarrearkkia ja muita tavaroita autooni toinen miehistä tuli varovasti luokseni ja ojensi hapankorpulaatikon reunasta tehdyn kortin, johon oli kirjoitettu: *Ihminen arvosta itseäsi...olet elävä ihme, aarre*. Näiden hiljaisten, vaatimattomien miesten kohtaaminen oli hätkähdyttävä hetki kaiken oman pettymysten ja epävarmuuden keskellä. Matkalla ihmettelimme tätä kohtaamista ystäväni kanssa. Ensimmäisen kerran uskalsin sanoa ääneen, että olen väsynyt tähän kaikkeen. Ystävä kuunteli ja ymmärsi.

Rankka vuosi on tuonut monenlaisia paineita - miten saada tilaisuudet toteutumaan, ketä voi pyytää erilaisiin vastuutehtäviin. Jos joku sairastuu, kuka menee tilalle. Miten kannustaa ja rohkaista vastuunkantajia, jotka lähtevät palvelemaan eri tehtävissä eri puolille maakuntaa, jos paikalla on vain muutama kuulija. Miten rohkaista seuravierasta, joka seurahetken jälkeen purskahtaa itkuun, että ei jaksa enää yksinäisyyttään. Miten tukea läheisen menettänyttä, masennusta sairastavaa, taloudellisesti ahtaalla olevaa. Näillekin ihmisille, kaiken pettymyksen, pelon ja epävarmuuden keskellä, voimmeko sanoa: Olet elävä ihme,

Lähetystyöntekijä Kari Tynkkynen vieraili lokakuussa Kokkolassa, Lohtajalla ja Lapualla.

aarre. Tämä Jumalan rakkaudesta ja huolenpidosta kertova viesti nousee psalmista 139: *"Minä olen ihme, suuri ihme, ja kiitän sinua siitä. Ihmeellisiä ovat sinun tekosi, minä tiedän sen."* Kokonaisuudessaan tuo psalmiteksti muistuttaa meitä Jumalan suuruudesta ja ihmisen pienuudesta. Se kertoo meille, miten epävarmuuden ja väsymyksenkin keskellä Jumala tuntee ajatuksemme ja tietää kaiken, *"Sinä tiedät kaiken. Se on ihmeellistä, siihen ei ymmärrykseni yllä."* Jumalan luomina, aarteina, olemme turvassa. Hän ei meitä yksin jätä, Hän ei meitä unohda. Hän on antanut meille Poikansa Pelastajaksemme, jonka puoleen saamme kääntyä kaikkine kipuinemme. Jeesus tuntee hätämme ja pelkomme. Hän on tullut auttajaksemme. Hän muistuttaa meille, että aina on toivoa! Hyvä ystävä, Sinä olet aarre Luojallesi, sinä olet aarre minulle. Kiitos ystävyydestäsi ja kiitos tuestasi! Jatkamme yhdessä rohkein mielin kohti tulevaa.

*Kuinka ylivertaisia ovatkaan
sinun suunnitelmasi, Jumala,
kuinka valtava onkaan
niiden määrä!
Jos yritän niitä laskea,
niitä on enemmän
kuin on hiekanjyviä.
Minä lopetan, mutta tiedän:
sinä olet kanssani.*

Satu Kivisaari

Laulaen pääsiäiseen -tilaisuus striimattuna Alavuden kirkosta.

Keuruulla seurahetkessä mukana Kerttu ja Pekka Lavaste.

Mikko-Matti ja Aulis, Jalasjärven Elyn vastuunkantajat

Alavutelainen Sirkka Muurela lahjoitti vanhoja Elsa Beskowin kortteja Elylle. **Keräätkö vanhoja kortteja,** ota yhteyttä Satuun/050 563 6079.

Kurikan Ely-piirissä puhujina kirkkoherra Heikki Sariola, Sirpa Keski-Antila sekä Ely-ystävät Tuula ja Erkki Yli-Krekola.

Vuoden 2022 tapahtumia voit käydä katsomassa Elykalenterista www.evankeliset.net./kalenteri. Varaudu jälleen muutoksiin.

*Mua tartu käteen Herra ja taluta, niin että pääsen kerran mä kotia.
En jaksa käydä yksin, vaan lankean.
Vie kanssas käsityksin, niin uskallan, niin uskallan. (SK 256)*

Tervehdys Kurikan Ely-piiristä

Siionin kanteleen laulu 256 on ollut Kurikan Ely-piirin yksi toivotuimmista ja lauletuista Kanteleen lauluista kohta 14 vuoden ajan. Kurikan seurakunnan päivälahetyspiiri vaihtui Ely-piiriksi Evankelisen lähetysyhdistyksen perustamisen aikoihin vuonna 2008. Siitä lähtien piiriläiset ovat kokoontuneet kevät- ja syyskaudella säännöllisesti kahden viikon välein Kurikan seurakuntakeskuksessa. Ely-piirissä on laulettu Siionin kanteleen lauluja, luettu ja tutkittu Raamattua, pidetty seurapuheita, rukoiltu, vaihdettu kuulumisia kahvikupposen äärellä. Vuosien aikana toiminta on laajentunut tapulinnurkalle, jossa kesäisin Ely-ystävät ovat järjestäneet torimyyntipäiviä. Alkusyksyn syysmyyjäisissä ja huutokaupassa on myyty syksyn satoa: marjoja, sienä, hilloja ja omenia. Monet taitavat kädet ovat leiponeet leipiä ja kutoneet sukkia. Talkoolaiset ja lahjoittajat ovat antaneet aikaansa ja lahjojaan yhteisen työn hyväksi. Kirkkopyhät ja

kesäkirkot ovat olleet myös isoja tapahtumia, jotka ovat koonneet ystäviä ympäri maakuntaa. Tällä kaikella toiminnalla näiden vuosien aikana Kurikan Ely-piiriläiset ovat halunneet tukea Evankelisen lähetysyhdistyksen työtä kotimaassa, toimien yhteistyössä Kurikan seurakunnan kanssa.

Terttu Keski-Hirvelä, Terttu Mäkinen, Pirkko Ahola ja Annikki Hahto ovat Ely-piirin ensimmäisiä jäseniä. Naiset kertovatkin, että Ely-piirissä yhdessä laulamisaalla on ollut alusta lähtien tärkeä merkitys. Kanteleen laulut ovat olleet monelle piiriläiselle tuttuja jo lapsuudesta saakka. Ne ovat yhdistäneet osallistujia ja nostaneet mieliin monia hyviä muistoja, joita on jaettu kokoontumisissa. Laulut ovat sanomallaan tukeneet Raamatun tekstejä, joita on seurahetkessä luettu ja selitetty. Niinpä seurapuheet, runot, rukoukset ja laulut ovatkin antaneet voimaa arkeen, kutsuneet ja rohkaisseet Jeesuksen seuraajiksi.

Vuosien aikana Ely-piiri on saanut lukuisia uusia jäseniä mukaan toimintaansa. Kaikki tulijat ovat toivotettu aina lämpimästi tervetulleiksi. Moni onkin kokenut, että Ely-piiriin on helppo tulla - jokainen on tärkeä ja arvokas. Piiriläisillä on ollut tapana muistaa kokoontumisissa Kanteleen laululla nimi- ja syntymäpäiväsankareita sekä poisnuikkuneita ystäviä. Laulu ja yhdessäolo ovat hoitaneet niin ilossa kuin surussa. Piiristä on tullut tärkeä matalan kynnyksen kohtaamispaikka, missä saa tavata tuttuja, vaihtaa kuulumisia, levähtää Jumalan Sanan hoidossa ja lähteä arjen keskelle siunausten siivittämänä.

Kiitos Sirpalle, piirin ahkerille perustajajäsenille sekä jokaiselle osallistujalle! Kiitos, että olette yhdessä uskollisesti hoitaneet tärkeää tehtävää: armon ja ilon evankeliumin kertomista eteenpäin.

Taivaan Isän siunausta elämäänne.

Sirpa Keski-Antila (oik), ent. Elyn aluesihteer, nyky. aktiivinen elyläinen on tärkeä henkilö piiriläisten keskuudessa. Sirpa huolehtii yhteydet seurakuntaan, kutsuu vierailevat puhujat, huolehtii kolehtien tilitykset ym. sekä opettaa uusia Kanteleen lauluja Ely-ystävälle. Terttu Keski-Hirvelä (vas), Terttu Mäkinen, Pirkko Ahola ja Annikki Hahto ovat Ely-piirin ensimmäisiä jäseniä.

Tervetuloa Kurikan Ely-piiriin!

Joka toinen maanantai klo 13,
Kurikan seurakuntakeskus

21.2. Raimo ja Mirja Mäki, Satu, Maarit

7.3. Tuula ja Erkki Yli-Krekola, Maarit

21.3. Kari Pentikäinen, Sirpa

4.4. Sirpa

25.4. Aija Niemelä, Sirpa

9.5. Sirpa

Erjan koronavuosi 2021

Seitsemän vuotta ELYn palveluksessa on siis takana ja kirjoitan tätä kertomusta hyvillä mielin.

En tiedä onko tämä jo uusi normaali, mutta tätäkin vuotta on ympäröinyt korona-viruksen läsnäolo. Kevätkausi meni pitkälti kotoilla eli kotitoimistolla puljaten erilaisen videointien ja live-lähetysten parissa. Toukokuussa olin tähän kaikkien äärimmäisen turhautunut. Pitkän kesäloman jälkeen odotin pelonsekaisin tuntein alkavaa syksyä: saavatko seurakunnat olla avoinna ja pidetäänkö sovitut tilaisuudet?

Onneksi pidettiin, kiitos Jumalalle siitä!

Syyskaudella olen jatkanut paljolti siitä, mitä olen tehnyt edellisinäkin vuosina: Olen ylläpitänyt vanhoja seurakuntakontaktejani ja koettanut luoda uusia. Itä-Suomen lisäksi on ollut joitain työreissuja Helsinkiin. Ajat muuttuvat ja työ sen myötä. Ihmiset viettävät aikaansa lisääntyvässä määrin internetissä ja sosiaalisessa mediassa. Tähän liittyen olen pyrkinyt lisäämään ELYn näkyvyyttä erityisesti Facebookissa. Vuoden aikana tein erilaisia videoblogeja. Tämän lisäksi YouTubeessa on nähtävänä Raamattuluentoistani tehtyjä videoita, kuvaajina Leo Holopainen (Juva) ja Petri Järvisalo (Savonlinna).

Raamattuluento alkamassa Savonlinnassa.

Vuonna 2021 pidin säännöllisiä Raamattuluentoja Sulkavalla ja Juvalla (kerran kuussa), Savonlinnassa 2 x kuussa ja Simpeleellä kuuden kerran sarjan. Muilta osin yhteistyö eri seurakuntien kanssa on koostunut yksittäisistä tilanteista. Opistoista yhteistyökumppanina on ollut Kiteen opisto. Yhteistyöseurakunnat ovat olleet pääosin luterilaisia, mutta mukana kulkee myös muutama vapaan suunnan seurakunta. Nämä ovat olleet lähinnä Israeliin ja naisten päiviin liittyviä tilaisuuksia. Harvakseltaan käyn myös kouluttamassa eri toimijoita sielunhoidon saralla – ja itse toimin sielunhoitajana ja esirukoilijana jatkuvasti.

Lähetijäringissäni on tällä hetkellä reilut 200 henk. Olen kirjoittanut lähettäjäkirjeen melkein kuukausittain.

Mitä ajattelen vuodesta 2021:

Työ muuntuu olosuhteitten mukaan. Korona on vaikeuttanut työtämme huomattavan paljon ja pakottaa miettimään entistä tarkemmin mikä on järkevää ja mikä ei. Osallistujamäärät ovat pudonneet livestriimausten myötä ja kolehtitulot ovat olleet huomattavan pieniä. On ollut pakko miettiä tarkemmin kuinka kauas on järkevää ajaa, koska emme voi tehdä loputtomasti tappiollista työtä. En mielelläni ajattele työtäni talouden

Reissutyöläisen kaamosajelua sekä pakkasterveiset Sulkavalta.

Viereisellä sivulla kuva Olavinlinnasta Savonlinnassa.

kautta, mutta olosuhteet pakottavat nyt siihen.

Mutta kuitenkin kaiken keskellä ajattelen enemmän sitä, että palvelemme Elävää Jumalaa, ja Jumalan valtakunnassa vallitsee toisenlainen ajattelu ja toisenlainen taloudenhoito. Joten olenko huolissani tulevaisuudesta Elyn työntekijänä? En yhtään.

Minut on kutsuttu julistamaan Jumalan valtakuntaa ja sille haluan olla jatkossakin uskollinen.

Lähetyskenttämme alkaa kotiovelta, ja enemmän kuin taloudellisia kysymyksiä, pohdin miten voin ja osaan välittää Jeesuksen rakkautta kaikkialla siellä, missä kuljen? Ei vain työtehtävissä vaan erityisesti siellä elämän arjessa. Siellä, missä elämä todentuu. 2 Kor 2: 14-16: *Kiitos olkoon Jumalalle, joka aina kuljettaa meitä Kristuksen voittosaatossa ja antaa meidän kaikkialla levittää Kristuksen tuntemisen tuoksua! Me olemme Kristuksen tuoksu, joka nousee Jumalan eteen; tämän tuoksun tuntevat sekä ne, jotka pelastuvat,*

että ne, jotka joutuvat kadotukseen. Se on toisille kuoleman haju, joka tuo kuoleman, toisille elämän tuoksu, joka tuo elämän. Mutta kuka on tähän kelvollinen?

Keiden kanssa ja mihin suuntaan... sitä kysyn Jumalan edessä. Ruokoukseni onkin, että yhdessä oisimme toteuttamassa Jumalan valtakunnan pelastussuunnitelmaa siten kuin Hän sen meille tehtäväksi antaa!

"- Ei väellä eikä voimalla, vaan minun hengelläni, sanoo Herra Sebaot." (Sak 4:6)

Erja Kalpio

(teksti ja kuvat)

Pietarin korona-aikaa Inkerin kirkon ja Merjan näkökulmasta

Mitä jäi käteen koronavuodesta 2021 Pietarissa ja Inkerin kirkossa?

*"Matkaan siis nyt siskot, veljet,
matkaan ristin rinnalla." (SK 453:4)*

ILOA

Suunnaton ilon ja helpotuksen tunne, kun pääsin helmikuussa lähtemään Pietariin.

Kansliasta olivat työtoverit vastassa, kun laskeuduin Pulkovan lentokentälle.

"Minä en kyllä millään uskonut, että Sinä tulisit," laushti Nina Savolainen, pitkäaikainen kansliasih-teerimme.

Tottahan minä tulin, kun lupasin. Rahtasimme laukut autoon ja matka jatkui kotiin, Jauhokujalle läpi pak-kasmaisemien.

Seuraavana päivänä kaivoin lammasturkkini ja karva-lakkini esille ja sonnustauduin matkalle kohti työpaik-kaa: kakkukaupan kautta tietenkin.

"Me niin odotimme Sinua."

Pian tuli kutsu myös vanhan piispan puolison Ali-na-rouvan syntymäpäiville Kelttoon. Aarre Kuukaup-pi totesi vain, että "Merja on sellainen onnenhanhi. Tiesin, että hän taas putoaa räpylöilleen ja tulee Ve-näjälle." Sain myös toimitettua Suomen Arkkipiispan Tapio Luoman Aarre Kuukaupille myöntämän Pyhän Henrikin ristin vihdoinkin Venäjälle.

Tämä kunniamerkki on korkein Suomen kirkon kun-nianosoitus.

TYÖTÄ

Työ alkoi kalenterien tutkimisella uuden piispan ja Ni-nan kanssa. Tosin silloin emme aavistaneet, että ka-lenterit menisivät vielä uusiksi moneen kertaan. Hyvä syy käyttää lyijykynää...

Ensimmäinen kansainvälinen asia oli heti seuraavana sunnuntaina Jaanin seurakunnan juhla, johon saim-me Piispa Tiit Salumäen Virosta sekä Viron pääkon-sulin ja myös Viron Moskovan Suurlähetystön edus-tajan.

Jaanin kirkko on sisältä hyvin moderni ja tekninen, mutta ulkoapäin perinteisen kirkon näköinen. Tosin taitaa siinä olla hiukan Tallinnan arkkitehtuurin vai-kutusta.

JA VAIVAAKIN

Kun kansainväliset kokoukset ja vierailut peruuntuivat yksi toisensa jälkeen, niin päätimme keskittyä kansainvälisiin projekteihin. Luterilainen Maailmanliitto sekä Amerikan Evankelis-luterilainen kirkko avasivat koronarahastot. Aikamoisen pinon papereita saimme täyttää, mutta ilo oli sitten suuri, kun saimme läpi mm. diakoniset projektit Uralin rovastikuntaan, Pietarin rovastikuntaan ja Karjalaan. Paljon ruoka- ja lääkeapua saatiin jaettua seurakuntiemme kautta. Kiitos myös Suomen kirkolle, joka on ohjannut varoja Luterilaisen Maailmanliiton koronarahastoon!

YKSI USKO IKUINEN

Pyhän Marian seurakunta sai kokoontua sangen vapaasti. Tosin joitakin leirejä jouduttiin siirtämään epidemian vuoksi. Konsertit kokosivat väkeä sangen mukavasti. Ihmiset halusivat liittyä kirkkoon, käydä rippikoulun ja tulla kastetuiksi Jumalan lapsiksi ja Taivaan valtakunnan perillisiksi.

Messussa unohtui korona kokonaan. Messun jälkeen on nykyisin myös mahdollisuus ruokailla edullisesti. Niinpä lähdemme messusta sekä sielun että ruumiin ravinnolla ruokittuina.

MEDIAN VOIMAA

Inkerin kirkko terästäytyi median suhteen koronavuonna. Pakko lienee paras motivaatio tässäkin asiassa. Lähettimme Oksana Dyba Kontupohjasta teki ansiokkaasti yhteistyötä Karjalan Television kanssa. Kristinuskon ABC-ohjelmat ovat suosittuja. TV-täheksi keksimme Piispa Kuukaupin. Tehtävä osoittautui antoisaksi ja mieluiseksi. Onhan Aarre-piispa syntynyt Karjalassa.

Internetin kautta lähettimme myös paljon jumalanpalveluksia, raamattutunteja, hartauksia, rippikoulutunteja jne.

Eiväthän ne koskaan korvaa läsnäoloa tilaisuuksissa, mutta auttoivat varmaan monia selviämään vaikean ajan läpi. Uusiakin ihmisiä tuli tietoiseksi kirkostamme ja otti yhteyttä kyselläkseen tarkemmin kirkkomme opetuksesta ja elämästä! Tämä on suuri ilon ja kiitoksen aihe.

LOISTAA PÄIVÄ, KEVÄTPÄIVÄ

Aivan kuin varkain saapui ihana kevät Nevan rantamille: Pääsiäisen suuren juhlan jälkeen huomasimme olevamme keskellä toukokuun lämpöä. Puustonpenkit täyttyivät istujista, jäätelömyyjät asettuivat kärryineen puistojen porteille ja katujen var-

sille. Yritimme sanoa innokkaalle jäätelökauppiaille, että olemme jo syöneet kaksi jäätelöä sekä pari suklaapusuakin ja olemme aika tuhdissa kunnossa muutenkin koronatalven jälkeen. Myyjä vastasi nauravin silmin: "Mutta hyvät tytöt, teidän olette niin kauniita, kun olette hiukan pullukaisia..." Venäläistä kohteliaisuutta sekin. (Pullukainen on diminutiivi eli hellittelymuoto sanasta pullukka!)

Kevään huumassa sain myös pidettyä hiukan lomaa Mustanmeren maisemissa. Ihana meri!

Jos Pietarissa vielä puut puskiivat lehtiä, niin Sotchissa oli aivan täysi kesä. Palmurivistö otti vastaan matkajat lentokentän edessä. Kuinka suuri Jumalan lahja luonto on meille!

VIETÄMME MATKALLA YSTÄVIEMME JUHLIA

Syksy kuluikin kirkolliskokousta suunnitellessa ja projektihallinnossa. Sain viettää juhlapäivääni kiinalaisessa ravintolassa lähimpien työtovereideni kanssa.

Mihin kaikki vuodet ovat menneet? Yli 20 vuotta Pietarissa, lyhyitä kotimaanjaksoja lukuun ottamatta!

Matka jatkuu! Kiitos monista muistamisista. Kiitos rakkaudestanne ja esirukouksista.

Niin paljon hyvyyttä on riittänyt, että sen olen ymmärtänyt olevan myös todistus liikkeellä olevan Jumalan rakkaudesta meidän kaikkien elämässä.

On hyvä olla lähettinne.

LAULUMME SOIVAT SYDÄNTEN KIITOSTA

Turvallisin mielin saamme matkata kohti tulevaa.

Hyvä ja armollinen Jumala on kanssamme. Hän Siunaa kirkkoaan kaikkialla maailmassa ja vie sen kerran perille.

Merja Kramsu (teksti ja kuvat)

Joskar-Olan nuortenleiri lähettää Uuden Vuoden terveiset Marinmaalta.

Länsi-Viron uutisia 2022

Hyvät ystävät ja lähetystyön tukijat!

Joulun aika meni reippaasti. Joulusta uuteen vuoteen minulla oli 12 jumalanpalvelusta, joista on selvitty.

On toimintakertomusten aika. Tammikuun aikana on tehtävä kolmen seurakunnan toimintakertomukset ja tilinpäätökset sekä esitettävä ne helmikuussa seurakuntavaltuustolle.

Kullamaalla on tarkoitus kokoontua Viron itsenäisyyspäivänä 24.2. vapaussodan muistomerkkin juureen, jossa laskemme seppeleet ja kynttilät yhdessä kunnan, vapaaehtoisen maanpuolustuksen (Kaitseliit) ja naisten kodinturvajoukkojen kanssa.

Korona-aika

Onneksi olemme saaneet pitää kirkot auki sekä pitää jumalanpalvelukset. Mitään ylimääräistä en voi nyt pitää. Kuoro on tauolla tammikuun ja vasta helmikuussa aloittavat pääsiäislaulujen harjoittelun. Samalla he alkavat harjoitella kesän rovastikunnallista laulujuhlaa varten, joka pidetään heinäkuussa Ridassa.

On ilon aika

Kullamaalla saimme 1. adventtina kirkkoon uuden käytävämaton, jonka **piispa Tiit Salumäe** siunasi käyttöön. Matto on 39 m pitkä ja 1,5 m leveä ja painaa 250 kg. Sen ansiosta oli jouluna kirkossa myös sellaisia ihmisiä, joita en ollut aiemmin siellä nähnyt. Eli matto on tehnyt hyvää lähetystyötä; etsinyt kadonneita ja tuonut heitä kirkkoon kuulemaan evankeliumia!

Mihklissä juhlimme ensi kesäkuussa entisen lääninrovasti Gustav Maarannan 110-vuotissyntymäpäiviä yhdessä hautausmaajuhlien kanssa. Aloittelimme myös rippikouluja, jos vain kiinnostusta on. Loppuvuodesta alkaa pappilan kattoremontti, jota remontoimme vain osan, koska koko katon remontti maksaisi n. 70 000 € ja siihen ei ole varaa, korjaamme vain suurimmat aukot. Samoin teemme myös Piirsalussa.

Jokainen seurakuntani on erilainen, mutta niin kiva tehdä lähetystyötä. Toivottavasti rukoilet Viron lähetystyön puolesta. Kenttä ei ole helppo, mutta tähän voisi ottaa Jaak 4:15: *Näin teidän tulisi sanoa: "Jos Herra tahtoo, niin me elämme ja teemme sitä ja sitä."*

Taivaan Isän Armohoitoon

Kari Tynkkynen - Viron lähetti

Rukousaiheita:

- koronatilanne
- paranemista koronaan sairastuneille, varjelusta altistuneille ja jaksamista tautirajoitusten kanssa sekä epidemian pikaista loppumista
- terveyttä ja viisautta tehtävien hoitamiseen
- kevään tilaisuudet

Toimiston kuulumisia

Kuluvana vuonna huhtikuussa, pääsiäisen tienoilla tulee kuluneeksi 14 vuotta Elyn palveluksessa. Pitkä aika, kun katsoo eteenpäin, mutta lyhyt, kun katsoo taaksepäin. Tai ainakin aika ja vuodet on menneet nopeasti.

Vuonna 2021 korona jatkoi jylläämistään, mutta se ei varsinaisesti vaikuttanut toimiston toimintaan eli minun työtehtäviini. Toisin kuin edellinen vuosi vähän lisäsi työtäni työtovereiden keksiessä uusia toimintatapoja perinteisten ja peruuntuneiden tapahtumien tilalle. Vuonna 2020 jatkui myöskin elokuussa 2019 aloittamani osittainen hoitovapaa (20 %), kun Heta meni ekaluokalle kouluun syksyllä 2019. Näistä seikoista sekä kerty-

neistä ylitöistä johtuen päätettiin 2021 vuoden alussa siirtää kirjanpito tehtävät toisen henkilön tehtäväksi. Tämä toi sopivasti väljyyttä muille tehtäville.

Vuosi 2021 kului mm. Elysanomien taittotyössä ja muussakin taittotyössä, jäsenasioiden hoitamisessa, uusien korttien suunnittelussa, nettisivujen päivityksessä, laskutuksessa ja postituksessa, sähköpostiviestien kirjoittelussa ja vähän puhelimestakin :)

Riihimäellä pidettyjä kesäjuhlia seurasin kotiTvstä. Vuosijuhla oli Seinäjoella ja siellä olimme Teron kanssa mukana. Joululehden suunnittelupalaveri oli elokuun lo-

pulla Lehtimäellä Erjan ja Harrin luona, sielläkin olimme Teron kanssa. Syksyn työntekijäpalaveriin en päässyt osallistumaan kovan flunssan takia, kuumetta ei ollut, mutta ääni häipyi lähes kokonaan. Kotitesti osoitti kuitenkin, että koronaa se ei ollut. Vielä mahtui viime syksyille Pekka Knuutin eläkkeelle siirtymisjuhla opistolla. Siellä olin edustamassa Elyä yhdessä Keski-Antilan Sirpan sekä Erkki ja Tuula Yli-Krekolan kanssa :)

Kiitoksia kuluneesta vuodesta ja kaikkea hyvää käynnissä olevalle vuodelle 2022 :)

Toimistonhoitaja Virpi Tuominiemi

Kesäjuhla Riihimäellä, YouTuben ja tvn välityksellä seurattuna. Menossa taukojumppa ennen seuraavaa luentoa.

Rehtori, Elyn pj/rahastonhoitaja Pekka Knuutin eläkejuhla marraskuun alussa 2021.

Kuva: Tuula Yli-Krekola

Kevätaurinkoa ja talven riemuja kaikille :)

Hetan kanssa ulkoilemassa helmikuussa 2021.

Vuosi 2021

– tunteiden vuoristorataa ja huikea lopputulos, olemme elossa ja olemassa, Elyn työ jatkui, vahvistui ja jäməköityi

Tasan vuosi sitten kirjoitin Elysanomat-lehteen seuraavasti: Korona on opettanut meille, kuinka haavoittuva maailmamme on. Kuinka äkkiä kaikki normaali voidaan ottaa meiltä pois. Siksi on ensiarvoisen tärkeää jatkaa työtä. Moni asia muuttuu, mutta yksi ei. Jumalan Sana ja sanan lupaukset eivät muutu. Jumalan tahto pelastaa jokainen ihminen on edelleen totta ja ajankohtaista. Siksi, pelko pois ja rohkeasti kohti uutta. Rukoillen, uhraten ja siunaten. Näin itse ainakin olen valmis jatkamaan, olethan sinäkin?

Kun luet tämän lehden sivuilta työntekijöittemme kertomuksia viime vuoden toiminnasta, saat jo hyvän kuvan siitä, mitä oli Elyn toiminta vuonna 2021. Iloja ja pettymyksiä, epävarmuutta ja johdatusta, tunteet läikkyivät laidasta laitaan, mutta armo kanto. Me selvisimme. Ja miten selvisimmekään? Ihmeellisen hyvin.

Toimintaa arvioitaessa mitattavia lukuja on kaksi: toiminta ja talous. Kolmas luku, joka meitä kyllä kiinnostaisi jää yksin Taivaan isän tietoon. Otettiinko sanomamme vastaan? Rohkaistuivatko kuulijat uskomaan ja omistamaan evankeliumin? Oliko juhlista ja seuroista hyviä viemisiä ja terveisiä kotijoukolle? Sitä toivon ja niin uskon. Sillä luvut, joita pystymme tutkimaan ja joiden avulla voimme verrata, miten saavutimme tavoitteemme ja miten onnistuimme laskelmissamme osoittavat, että monia asioita on tehty oikein. Ennen kaikkea luonnollisesti aloitan kiitoksella.

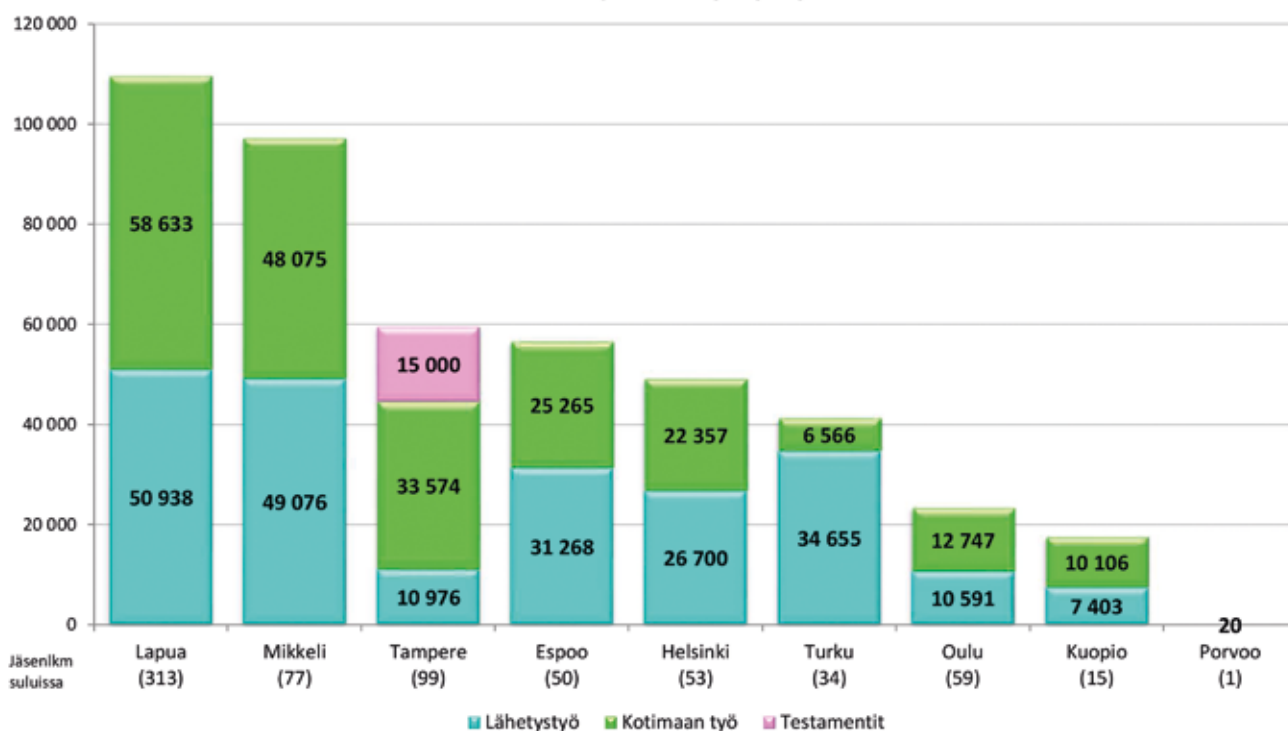
Ja kiitoksella Hänelle, jolle kiitos kuuluu. Taivaallinen isämme, tehtävän antajamme ja lähettäjäme. Apostolin kanssa sanomme: *Ylistetty olkoon meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen Jumala ja Isä! Hän on siunannut meitä kaikella Hengen siunauksella, taivaallisilla aarteilla Kristuksessa. Ef.1:3*

Tämä siunaus näkyy siinä, että tilaisuuksia on pidetty vuoden aikana yli 200 seurakunnan kanssa. Kirkkopyhiä, lauluseuroja, Hyvässä seurassa -tilaisuuksia, lähetysjuhlia. Yhdistys haluaa olla valtakunnallinen toimija ja siksi iloitsimme,

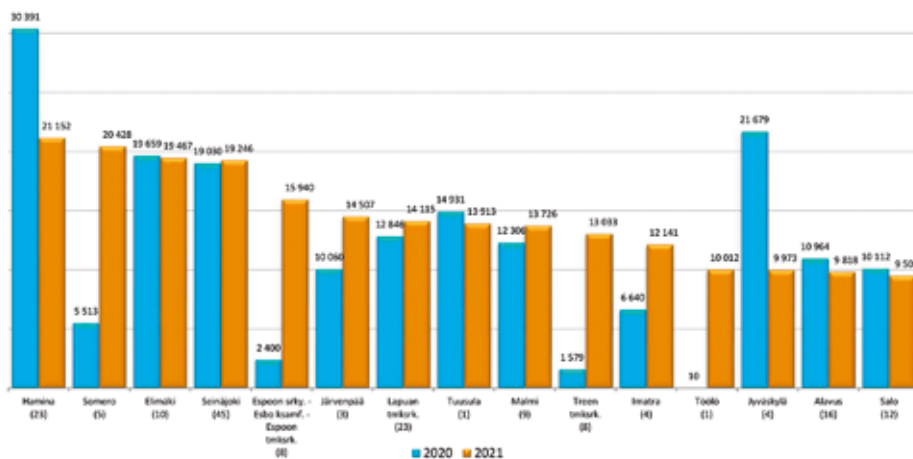
että yhteistyötarjouksemme on tartuttu. Ilolla ja kiitollisuudella ajattelen jokaista työntekijäämme. Kiitos kun olette jaksaneet, työ on palkittu hyvällä tuloksella. Kuten työntekijät kukin omassa kirjoituksessaan kertovat, tunne on usein ollut epävarmuus mikä on tehnyt arjesta raskasta ja haastavaa. Kaikki me kaipaamme kohdata ihmisiä, kuunnella, keskustella, rukoilla yhdessä. Kun tilaisuuksia peruutettiin ja siirrettiin verkkoon (striimattiin), se tarkoitti myös meille eräänlaisia eristäytymistä ja yksinäisyyttä. Vaikka kuva näkyy ja ääni kuuluu, se on vain yhdensuuntainen viesti.

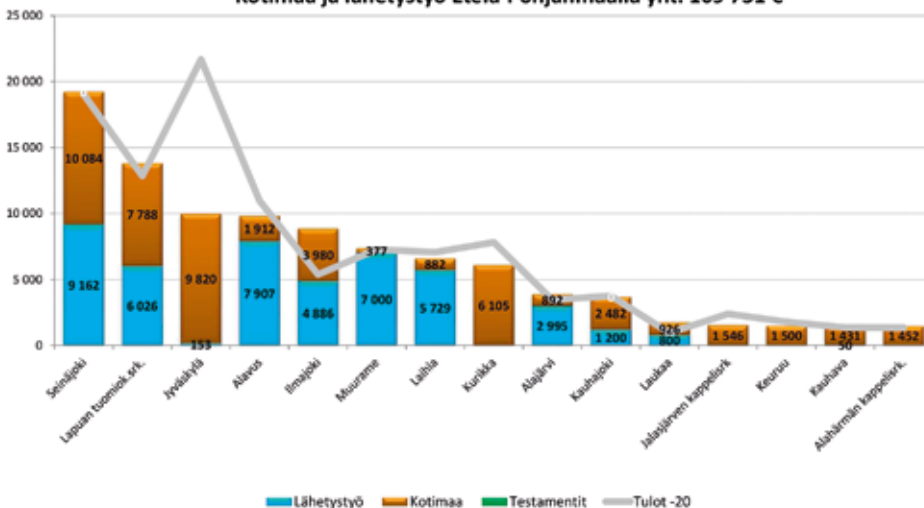
Kolehdit hiippakunnittain tammi-joulukuu 2021 Kotimaa ja lähetystyö yht. 464 678 €

Tulot seurakunnittain 2020-2021

Kolehdit seurakunnittain tammi-joulukuun 2021 Kotimaa ja lähetystyö Etelä-Pohjanmaalla yht. 109 731 €

Kaipasimme yhteyttä ja kokemusta konkreettisesta yhdessäolosta. Vuodesta selvitettiin, yhdistyksen hallitus tuki meitä työntekijöitä, rohkaisi, ymmärsi ja antoi mahdollisuutta uuden oppimiseen. Yhdessä me jaksosimme, vaikka oli siellä matkan varrella varmasti itse kullakin omat pettymyksensä ja masentavat hetkensä. Kiitos ystävät esirukouksistanne, kun olette muistaneet myös meitä kotimaassa työtä tekeviä. Ilo on todeta, että työntekijöiden kannatusrengas on jälleen kasvanut hieman edellisvuoteen verrattuna.

Elyn toiminta on alusta asti perustunut ystävien aktiivisuuteen, onhan kyse maallikkoliikkeestä, me työntekijät olemme vain palvelijoina ja olemme halunneet

olla ystäviemme tukena. Kaikkialle emme ole ehtineet, emme ole osanneet, sitä nöyrästi pyydän anteeksi. Meille saa antaa palautetta ja kannustaa ja rohkaista. Jeesus itse sanoo: *"Tulta minä olen tullut tuomaan maan päälle - ja kuinka toivonkaan, että se jo olisi syttynyt!"* Ei anneta tulen sammua, puhalletaan hiillokseen, yhdessä tehden työ etenee, laajenee ja tuli valtaa alaa.

Lähetystyön osalta vuosi 2021 toi pelkkää iloa. Lähetimme Virossa (Kari Tynkkynen) ja Venäjällä (Merja Kramsu) jatkoivat jo tuttua työtään, mutta heidän työtovereikseen saimme olla lähettämässä uuden lähettipariskunnan Venäjälle, Inkerin kirkon työyhteyteen. Anu Mannermaa toimii Wycliffe Raa-

matunkääntäjien palveluksessa ja Petteri Mannermaa toimii pappina Pietarissa Pyhän Marian seurakunnassa. Kolme nimikkolähettiä tällä hetkellä, se on iso kiitoksen ja ilon aihe ja hieno tilanne, mutta pidetään ystävät ovet ja sydän auki. Ollaan edelleen kanava, jos Jumala antaa kutsun ja halun jollekulle lähteä lähetystyöhön, meidän tehtävämme on olla se kanava, joka tekee tämän Jumalan työn mahdolliseksi. Ja kiitos Taivaan isälle, kiitos teille lähetysten ystävät ja esirukoilijat, kiitos teille nimikko-seurakunnissa, lähetit saivat turvallisin mielin keskittyä työhön ja tarvittava tuki tuli aina ajallaan.

Talouden osalta mielen valtaa syvä kiitollisuus ja hämmennys. Vaikka luvut eivät ole vielä lopulliset, nyt näyttää siltä, että yhdistyksemme tulos ilman rahastosiirtoa on ylijäämäinen! Ihmettele ystävä kansani, ja kiitä. Toinen peräkkäinen vuosi, kun tilaisuuksia on siirretty, peruutettu, striimattu, ja kolehteja ja lahjoituksia on kuitenkin tullut niin kotimaantyöhön kuin lähetystyöhönkin niin, että kun kaikki laskut on maksettu, tulos on muutaman tuhat euroa ylijäämäinen. Kun Vienan Kemian kirkkohankkeeseen tarkoitetut varat siirretään kirkkorahastoon, lopullinen tulos tulee olemaan alijäämäinen noin 15 000 €, mutta sen me kestämmme. Mikä olisikaan ollut tuloksemme, jos kaikki tilaisuudet olisi saatu pitää suunnitelmien mukaan! Olkoon tämä meille rohkaisu. On hyvä jatkaa työtä, vaikka pandemia edelleen riehuu keskelämme. Rohkeasti, turvallisesti, evankelisessa uskossa ja Jumalan lupausten varassa katsotaan vuoteen 2022. Hyvä tästä tulee. Siitä uskosta lähdetään liikkeelle. Levosta ja luottamuksesta.

Virallinen tilinpäätös valmistuu maaliskuun aikana ja se käsitellään maaliskuun vuosikokouksessa Tampereella lauantaina 26.3.

Tapahtumakalenteri

Rukoilemme siunausta järjestettävälle tapahtumille

Helmikuussa

Ma 7.2. Kouvola, Martta-sali, klo 14 Lähetyksiipi, Martti ja Sinikka Salorinne.

Ti 8.2. Juva, klo 13 Raamattuluento, Erja Kalpio.

Ke 9.2. Imatra, Pisara, klo 13 Raamattuluento, Erja Kalpio.

- **Kokkola**, Kaarlelan srk-koti, klo 13.30 Elyn päiväkahvitilaisuus, lauletaan Siionin kannelta, Kaija Muhonen, Salme Heino.

To 10.2. Kauhajoki, srk-keskus, klo 13 Siionin kannel -seurat, Ilkka Tuikkala, Satu Kivisaari.

- **Sulkava**, klo 18 Raamattuluento, Erja Kalpio.

Su 13.2. Nurmes, Haikolan talo (Opistontie 7, Kohtavaara), klo 10 Elyn kirkkopyhä, saarna Antero Rasilainen.

- **Orimattila**, kirkko, klo 10 Elyn kirkkopyhä, messu, saarna Erja Kalpio. Päiväseurat.

- **Perho**, kirkko (striimi), klo 10 Elyn kolehtipyhä, saarna Eija Seppä. Striimi srkn ja Elyn Fb-sivuilla.

- **Ylihärmä**, kirkko, klo 10 Elyn kirkkopyhä, messu, saarna Pekka Kiviranta. Seurat, Satu Kivisaari, Kiviranta.

Ti 15.2. Forssa, Ystävän Kammari (Hämeentie 5), klo 13.30 Siionin kannel -seurat.

- **Savonlinna**, helluntaisrk, klo Raamattuluento, Erja Kalpio.

Ke 16.2. Kokkola, Lähetyssoppi, klo 10-14 Elyn ystävät palveluvuorossa.

- **Salo**, srk-talo (Torikatu 6), keskisali, klo 18 Siionin kannel -seurat.

La-Su 19.-20.2. Kitee, Ev. Opisto, Hengellinen viikonloppu

Opiskellaan Roomalaiskirjettä, jae ja keelta Antero Rasilaisen johdolla. Aloitamme la klo 11 lounaalla ja päättämme klo 16. Sunnuntaina osallistumme messuun ja jatkamme opistolla 12.30-15. Tervetuloa Sanan ja Siionin kanteleen laulujen äärelle.

Su 20.2. Kuortane, kirkko, klo 10 Elyn kirkkopyhä, messu, saarna Marketta Veikkola, kanttorina Marita Jokiaho, kirkkokuoro.

- **Lohtaja**, kirkko, klo 10 Elyn kirkkopyhä, messu, saarna Matti Aho, lit. Iiro Pyrhönen. Seurat: lausuntaa Tuomo Ruotsala, mus. Tiina Pietilä, Pyrhönen, Aho, juonto Vuokko Orjala.

- **Helsinki**, Puistola, klo 12 Messu, Erja Kalpio.

- **Seinäjoki**, srk-keskus, klo 15 Raamattuluento "Vanhassa vara parempi", 2. osa, Kari Lähdesmäki.

Ma 21.2. Kurikka, srk-keskus, klo 13 Siionin kannel -seurat, Satu Kivisaari, Maarit ja Pekka Rautanen.

- **Kouvola**, Martta-sali, klo 14 Lähetyksiipi, klo 18 Israel-ilta, Erja Kalpio.

Ke 23.2. Kuortane, srk-talo, klo 12 Hyvässä seurassa, Ulla Latomäki, Marita Jokiaho, kirkkokuoro, srkn pappi, Satu Kivisaari.

To 24.2. Alavus, Olohuone (Järvi- luomantie), klo 13 Hyvässä seurassa, Marja Suokas, Satu Kivisaari.

Ma 28.2. Hamina, Simeon-sali (Pikkuymyräkatu 34), klo 18 Hyvässä seurassa -ilta, raamattuopetus Pekka Kiviranta, lauletaan Siionin kanteleen lauluja.

Maaliskuussa

Ti 1.3. Hamina, Johanneksen kirkko, klo 18 Lähetyksiltä, Antero Rasilainen, Liisa Lämsmäns.

- **Savonlinna**, helluntaisrk, klo 18 Raamattuluento, Erja Kalpio.

To 3.3. Sulkava, klo 18 Seurakuntailta, Erja Kalpio.

Su 6.3. Lemi, klo Messu, Erja Kalpio.

- **Pukkila**, kirkko ja srk-talo, klo 10 Elyn kirkkopyhä, messu, saarna Petteri Mannermaa. Lähetystilaisuus, Petteri ja Anu Mannermaa kertovat lähetysterveisiä Venäjältä.

Ma 7.3. Kurikka, srk-keskus, klo 13 Siionin kannel -seurat, Tuula ja Erkki Yli-Krekola, Maarit ja Pekka Rautanen.

Ilmoita

Tapahtumailmoitukset seuraavaan Elysanomiin

ely@evangeliset.net

tai p. 040 415 9416

(myös tekstiviestein)

21.3.2022 mennessä, kiitos.

Pääsiäisen Valo 2022 ilmestyy viikolla 15.

Ti 8.3. Juva, klo 13 Raamattuluento, Erja Kalpio.

Ke 9.3. Kokkola, Kaarlelan srk-koti, klo 13.30 Elyn Päiväkahvitilaisuus, lauletaan Siionin kannelta, Kaija Muhonen, Salme Heino.

To 10.3. Kauhajoki, srk-keskus, klo 13 Siionin kannel -seurat, Ilkka Tuikkala, Satu Kivisaari.

- **Sulkava**, klo 18 Raamattuluento, Erja Kalpio.

Su 13.3. Seinäjoki, srk-keskus, klo 15 Raamattuluento "Vanhassa vara parempi", 3. osa, Kari Lähdesmäki, Satu Kivisaari.

La-Su 12.-13.3. Kiteen Ev. Opisto, Raamattuopetusta, Erja Kalpio.

Ti 15.3. Forssa, Ystävän Kammari (Hämeentie 5), klo 13.30 Siionin kannel -seurat.

- **Savonlinna**, helluntaisrk, klo 18 Raamattuluento, Erja Kalpio.

Ke 16.3. Salo, srk-talo, klo 12 Pas-tanttipuuroa Anna Makeevan työn tukemiseen Virossa.

La 19.3. Kitee, Gideonien tapahtuma, Raamattuopetus, Erja Kalpio.

Su 20.3. Salo, kirkko (Kirkkokatu 7), klo 17 Iltakirkko, saarna Erja Kalpio.

- **Evijärvi**, kirkko, klo 10 Elyn kirkkopyhä, messu, saarna Ulla Latomäki.

- **Raahe**, Kemin srkn Ystävyystapahtuma, Antero Rasilainen. Katso tarkemmin Raahen srkn kotisivuilta: www.raahenseurakunta.fi

Ma 21.3. Kurikka, srk-keskus, klo 13 Siionin kannel -seurat, Sirpa Keski-Antila, Kari Pentikäinen.

- **Kouvola**, Martta-sali, klo 14 Lähetyksiipi, Annikki ja Paavo Erelä.

- **Salo**, srk-talo (Torikatu 6), keskisali, klo 18 Raamattuluento, Erja Kalpio.

Ti 22.3. Turku, klo 18 Ilpoisten piiri, Erja Kalpio.

Ke 23.3. Kuortane, srk-talo, klo 12 Hyvässä seurassa, Marita Jokiahho, kirkkokuoro, srkn pappi, S. Kivisaari.

To 24.3. Kokkola, Lähetyssoppi, klo 12 Lauluhetki, Elyn ystävät palveluvuorossa 10-14, Satu Kivisaari.

La-Su 26.-27.3. Tampere, Kalevan kirkko (Liisanpuisto 1), Elyn 14-vuotisjuhla, vuosikokous ja seminaari. Ks. ilmoitus.

Ma 28.3. Hamina, Simeonsali, klo 18 Hyvässä seurassa -ilta, Antero Rasilainen.

Ti 29.3. Savonlinna, klo 18 Raamattuopetusta, Erja Kalpio.

To 31.3. Alavus, Olohuone (Järvi luomantie), klo 13 Hyvässä seurassa, Satu Kivisaari.

Huhtikuussa

Su 3.4. Perho, kirkko ja srk-talo, klo 10 Elyn kirkkopyhä, messu, saarna Antero Rasilainen, lit. Eija Seppä, kanttori. Seurat.

- **Ruokolahti**, klo 10 Elyn kirkkopyhä, Erja Kalpio.

- **Ylivieska**, kirkko, klo 10 Elyn kirkkopyhä, messu, saarna Kosti Kallio.

Ma 4.4. Kurikka, srk-keskus, klo 13 Siionin kannel -seurat, Sirpa Keski-Antila.

Ti 5.4. Riihimäki, Kirkkopuiston srk-koti (Kirkkopolku 2), klo 13 Siionin kannel -seurat, Juha Itäleino.

Ke 6.4. Kokkola, Kaarlelan srk-koti, klo 13.30 Elyn päiväkahvitilaisuus, lauletaan Siionin kannelta, Kaija Muhonen, Salme Heino.

- **Helsinki**, Puistola, klo 18 Israel-ilta, Erja Kalpio.

To 7.4. Kauhajoki, srk-keskus, klo 13 Siionin kannel -seurat, Ilkka Tuikkala, Sirpa Keski-Antila.

Ti 12.4. Savonlinna, klo 18 Raamattuopetusta, Erja Kalpio.

- **Alahärmä**, kirkko, klo 19 Hiljaisen viikon iltakirkko, Raamatun tekstejä, runoja ja lauluja, Irma Palomäki, runoryhmä ym., Satu Kivisaari.

Pe 15.4. Seinäjoki, srk-keskus, klo 14 Ristinjuhla.

Ma 18.4. Imatra, klo Messu, Erja Kalpio.

Katso päivitetty tapahtumatiedot www.evangeliset.net/kalenteri

Elyn 14-vuotisjuhla, vuosikokous ja seminaari 26.-27.3.2022

Tampereella, Kalevan kirkossa

(Liisanpuisto 1)

- jos Jumala suo...

Alustava ohjelma

La 26.3.

klo 11.30 Tulokahvit

klo 12 Vuosikokous,
avaus Pekka Kiviranta

klo 14 Keittolounas ja jälkiruokakahvi

klo 14.45 Evankelinen liike ja Inkerin kirkko, Antti Luoma.

Musiikkia Petteri ja Anu Mannermaa. **Videotervehdys** Inkerin kirkosta, piispa Ivan Laptev ja Aarre Kuukauppi

klo 16 Siionin kannel -viikkomessu, saarna Petteri Mannermaa

Messun jälkeen iltapala

Su 27.3.

Messu klo 10, saarna Erja Kalpio

Messun jälkeen keittolounas ja kahvi

Lauluseurat lähetysteeman äärellä, mukana Antero Rasilainen

Huom. Muutokset mahdollisia.

Lisätietoa www.evangeliset.net

Evankelinen lähetysyhdistys - ELY ry:n

sääntömääräinen vuosikokous

la 26.3. klo 12 alkaen Tampereella Kalevan kirkossa (Liisanpuisto 1). Kokouksessa käsitellään hallituksen esitys sääntöjen muuttamiseksi sekä sääntömääräiset asiat.

Tervetuloa, Hallitus

Armoa ja iloa ihmisille

Evankelinen lähetysyhdistys – ELY ry

Evangeliset kesäjuhlat Jämsässä 11.-12.6.2022

Huom. Seuraathan tiedotuksia mahdollisista tilaisuuksien muutoksista Elyn Facebook-sivuilla ja kalenterista sekä kirkollisista ilmoituksista ja seurakuntien kotisivuilla korona-tilanteen vuoksi.

*Uskollinen ystävä
on vahva turva;
joka sellaisen löytää,
löytää aarteen.*

Sir. 6:14